

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984570800/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

hun gjerne nøjes med at dele mening med andre mennesker, men stadig så hun sig udelukket fra ethvert meningsfællesskab, og det kunde hun ikke bære; derfor brusede hun op:

»Alle mennesker behandler mig som idiot og regner mig for ingenting, men jeg synes dog ikke, du skulde gøre det over for din egen moer!«

Fru Therkelsen holdt sig til den logiske sammenhæng og svarede: »Hvad har det at gøre med, at jeg kan godt lide fru Harding?«

Nej naturligvis. Alle mennesker har ret, og fru Laursen uret. Ubegribeligt, men sandt. Hun vilde gjerne indrømme alt, hvad sandt var. Hun følte et hæderligt menneskes glæde ved at indrømme, når hun gjorde eller sa noget urigtigt. Her havde hun forsøgt at sætte splid mellem veninder; det skal man ikke, og så gjorde hun sin datter en undskyldning. Men den blev ikke sådan modtaet, at det forbedrede noget på det hele, og hun udbød fortvivlet:

»Du tar det så ukærligt, lille Emilie. Når din egen moer beder dig om forladelse, så burde du dog sige så meget som: Det gør ikke noget, lille moer, jeg ved nok, du mener det ikke så slemt, eller noget lignende.«

»Det gør heller ikke noget,« svarede fru Therkelsen koldt. Den opfordring til kærlighed havde hun hørt så inderlig mange gange i sit fordærvede barndomshjem; det var noget siden, hun var blevet døv for den.

Hvor de to foran var interesserede i deres! Det gjorde ondt i fru Laursen, det virkede som en ny uret, men i samme øjeblik var hun vis på, at det var urigtig tænkt. Alligevel, da hun indhentede dem, måtte hun ud med noget:

»Tænk, fru Lind, konsulinden har aldrig hørt en kedelig præst!«

Der var noget, der ligesom generede konsulinden i